

ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΙΠΛΩΝ ΑΛΑΤΩΝ ΤΟΥ ΨΕΥΔΑΡΓΥΡΟΥ
ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΙΩΔΙΟΥΧΩΝ

Υ Π Ο

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΒΟΓΙΑΤΖΑΚΗ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΙΠΛΩΝ ΑΛΑΤΩΝ ΤΟΥ ΨΕΥΔΑΡΓΥΡΟΥ
ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΙΩΔΙΟΥΧΩΝ

Τὸ διπλοῦν ἄλας τοῦ Ψευδαργύρου $ZnI^2 KI 2H^2 O$ σχηματίζει μετὰς ἀμύνας καὶ τὴν κινολεΐνην ἐνώσεις εἰς τὰς ὁποίας ὁ ἀριθμὸς τῶν μορίων τῶν βάσεων αὐτῶν ποικίλλει ἀναλόγως τῆς φύσεώς των.

Ἰωδιούχος Ψευδάργυρος καὶ μ-τολουϊδίνη.

Ἐὰν ἐπιδράσῃ μ-τολουϊδίνη ἐντὸς ἐνὸς διαλύματος ἰωδιούχου Ψευδαργύρου ἐντὸς ἀπολύτου ἀλκοόλης ἐπιτυγχάνομεν σχεδὸν ἀμέσως λευκὰς κρυσταλλικὰς βελόνας, διαλυτὰς ἐντὸς τοῦ ὕδατος καὶ τῆς ἀλκοόλης, αἱ ὁποῖαι ἐκτιθέμεναι εἰς τὸν ἀέρα ξερυθραίνονται χάνοντες πιθανὸν 1 μόριον μ-τολουϊδίνης. Συμφώνως πρὸς τὴν ἀνάλυσιν τὸ προϊόν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸν τύπον :

	$ZnI^2 2 CH^3 C^6 H^4 NH^2 (-\mu)$	
	Ὑπολογισθὲν	Εὕρεθὲν
I %	47.6	47.7
Zn %	12.6	12.7

Παρασκευὴ τοῦ $ZnI^2 KI 2H^2 O$.

Τὸ διπλοῦν ἄλας τοῦ Ψευδαργύρου παρεσκευάσθη συμφώνως πρὸς τὴν μέθοδον Spacu¹ διαλύοντες 15.96 γρ. $Zn I^2$ καὶ 8.3 γρ. KI ἐντὸς ὀλίγου ὕδατος. Τὸ ὕδατικὸν διάλυμα ἀφίεται πρὸς ἐξάτμισιν ἐντὸς ξηραντήρος θεϊκοῦ ὀξέος ὑπὸ κενὸν ὅποτε λαμβάνονται λευκοὶ πρισματικοὶ κρυσταλλοί.

¹ Gemisches Zenl. Blatt 1927 II 2170.

Διπλοῦν ἄλας τοῦ ἰωδιούχου Ψευδαργύρου καὶ Καλίου καὶ μ-τολουϊδίνης.

Ἐὰν προσθέσωμεν μ-τολουϊδίνην ἐντὸς διαλύματος τοῦ διπλοῦ ἰωδιούχου ἄλατος εἰς ἀκετόνην λαμβάνομεν μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας λευκοὺς κρυστάλλους οἱ ὅποιοι ἐκτιθέμενοι εἰς τὸν ἀέρα πρασινίζουν λόγῳ ἀπωλείας πιθανῶς ἑνὸς μορίου μ-τολουϊδίνης. Κατόπιν ἀναλύσεως τὸ προϊὸν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸν τύπον :

$$\text{ZnI}^2 \text{ KI } 2 \text{ CH}^3 \text{ C}^6 \text{ H}^4 \text{ NH}^2 (-\mu)$$

	Εὗρεθὲν	Προῦπολογισθὲν
I %	53.7	54.3
Zn %	9.3	9.5

Διπλοῦν ἄλας τοῦ ἰωδιούχου Ψευδαργύρου καὶ Καλίου καὶ Ὀρθοτολουϊδίνης.

Ἐργαζόμενοι ὅπως προηγουμένης, ἀναμιγνύοντες ὀρθοτολουϊδίνην μετὰ διαλύματος τὸν διπλοῦ ἰωδιούχου ἄλατος ἐντὸς ἀκετόνης λαμβάνομεν λευκοὺς πρισματικοὺς κρυστάλλους διαλυτοὺς ἐντὸς τοῦ ὕδατος. Ἡ ἀνάλυσις τοῦ προϊόντος ὁδηγεῖ εἰς τὸν τύπον :

$$\text{ZnI}^2 \text{ KI } 2 \text{ CH}^3 \text{ C}^6 \text{ H}^4 \text{ NH}^2 (-\sigma)$$

	Εὗρεθὲν	Προῦπολογισθὲν
I %	53.5	54.3
Cd %	9.7	9.3

Ἴωδιούχος Ψευδάργυρος καὶ Βενζιδίνη.

Ἐἰν προσθέσωμεν ἓνα διάλυμα βενζιδίνης ἐντὸς ἀκετόνης εἰς ἓνα διάλυμα ἰωδιούχου Ψευδαργύρου ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ διαλυτικοῦ λαμβάνομεν μίαν λευκὴν κρυσταλικὴν κόνιν ἣ ὅποια κατόπιν τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ Ψευδαργύρου ἀναλογεῖ εἰς τὸν τύπον :

$$\left[\text{Zn} \begin{matrix} (\text{Brdn})_3 \\ \text{I}_3 \end{matrix} \right] \text{I}$$

	Εὗρεθὲν	Προῦπολογισθὲν
Zn %	6.08	5.7
I %	—	—

Διπλοῦν ἄλας ἰωδιούχου Ψευδαργύρου καὶ Καλίου καὶ βενζιδίνης.

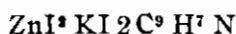
Ἐργαζόμενοι ὅπως προηγουμένως ἐπιτυγχάνομεν μίαν κίτρινην κρυσταλλικὴν κόνιν διαλυτὴν εἰς τὸ ὕδροχλωρικὸν ὀξύ. Ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀναλύσεως προκύπτει ὁ τύπος :

	Εύρεθὲν	Προϋπολογισθὲν
Zn %	7.7	7.6
I %	44.8	45.4

Διπλοῦν ἄλας ἰωδιούχου Ψευδαργύρου καὶ Καλίου καὶ κινολεΐνη.

Μὲ τὴν κινολεΐνην λαμβάνομεν λευκοὺς κρυστάλλους διαλυτοὺς εἰς ἄραιον ὑδροχλωρικὸν ὀξύ. Ἡ ἀνάλυσις τοῦ προϊόντος μᾶς ὀδηγεῖ εἰς τὸν τύπον :

	Εύρεθὲν	Προϋπολογισθὲν
Zn %	10.1	10.6
I %	60.9	61.5

Κατὰ τὴν ἀνάλυσιν τῶν ὡς ἄνω προϊόντων ἀφ' οὗ διαλύσωμεν ταῦτα εἰς ἄραιον ὑδροχλωρικὸν ὀξύ προσδιορίζομεν τὸν Ψευδάργυρον ὡς $\text{Zn}(\text{NH}_4)\text{PO}_4$ τὸ δὲ Ἰώδιον κατὰ τὰς γνωστὰς μεθόδους.

Αἱ ὑπὸ τοῦ Spacu¹ παρασκευασθεῖσαι ἐνώσεις παρεσκευάσθησαν ὑφ' ἡμῶν χρησιμοποιοῦντες ὡς διαλυτικὸν τὴν ἀκετόνην, ἀμέσως.

¹ Chemisches Zent. Blatt 1927 II 2170.